

## Arrest

**nr. 72 104 van 19 december 2011  
in de zaak RvV X / IV**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 maart 2006, verklaart er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling. Op 24 januari 2007 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 23 augustus 2007 bevestigd werd. Op 27 juni 2011 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 29 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 7 september 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

## **A. Feitenrelaas**

*U bent in het bezit van de Pakistaanse nationaliteit en verklaart te zijn geboren in Poonch, "Azad Kashmir". U woonde in Jandala in Rawalakot, "Azad Kashmir." U diende een eerste asielaanvraag in België in op 21 maart 2006 op basis van politieke vervolging. U stelde als activist van de onafhankelijkheidspartij "UKPNP" door de Pakistaanse geheime diensten te zijn vervolgd. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) besliste op 30 maart 2006 dat uw asielaanvraag ontvankelijk was. Op 24 januari 2007 ging het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) over tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan de vervolging die u stelde in uw herkomstland te vrezan. U diende beroep in, waarna de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 23 augustus 2007 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde. U keerde niet naar Pakistan terug en bleef in België. U diende een aanvraag in tot regularisatie van uw verblijf maar kreeg naar eigen zeggen geen antwoord. U bleef in België actief voor "UKPNP" en nam deel aan verschillende conferenties rond het thema Kashmir. U ontmoette ook de nationale leider van "UKPNP", Shaukat Ali Kashmiri die in het buitenland in ballingschap woont. Nadat u in België deelnam aan een hongerstaking werd u op 23 februari 2011 gecontroleerd op wettig verblijf waarbij is vastgesteld dat u hieraan niet voldeed. U werd door DVZ overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen te Vottem. U zou worden gerepatrieerd naar Pakistan op 21 juni 2011. Omdat u weigerde mee te werken werd de repatriëring uitgesteld tot 23 juli 2011. U diende op 27 juni 2011 in het gesloten centrum een tweede asielaanvraag in. U vreest bij een terugkeer naar Pakistan nog steeds te worden vervolgd door de Pakistaanse autoriteiten, of religieuze extremisten. U had immers op 24 juni 2011 contact opgenomen met uw moeder om te melden dat u zou worden teruggestuurd naar Pakistan. U vernam dat op 23 juni 2011 onbekende mannen naar haar huis waren gekomen om te vragen wanneer u terugkwam. Via uw broer vernam u na 25 juni 2011 dat er door de politie van Rawalakot tegen u een "FIR" (First Information Report) was opgesteld op en dat er een arrestatiebevel was uitgereikt. U legde ter staving van deze nieuwe asielaanvraag volgende documenten neer: een kopie van een "FIR" met nummer 104/11, een kopie van een arrestatiebevel (WOA) dd. 25/06/2011, diverse krantenartikels van juni en juli 2011 over uw vrees bij terugkeer, een brief van uw advocaat Sardar Muhammad Shehzad Khan, een brief van een andere advocaat Sardar Muhammad Asif Khan, enkele brieven van Kashmir-activisten, foto's van uw activiteiten bij "UKPNP", badges van uw aanwezigheid op conferenties, een brief van uw moeder, en een brochure van uw partij.*

## **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken bij een terugkeer naar Pakistan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te lopen. Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof werd gehecht aan de vervolging die u er zou ondergaan hebben door toedoen van de Pakistaanse autoriteiten. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Het CGVS kan zich bijgevolg beperken om in uw geval enkel en alleen de nieuwe elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. U haalde als nieuwe elementen aan nog steeds te worden vervolgd door de Pakistaanse autoriteiten, en dit wegens uw politieke engagement in België, voortvloeiend uit uw activiteiten in "Azad Kashmir" voor de onafhankelijkheidspartij "UKPNP". Als bewijzen van deze nieuwe vervolgingsdaden legde u volgende documenten neer: kopie van een "FIR" en kopie van een arrestatiebevel. Vooreerst dienen enkele merkwaardige vaststellingen gedaan te worden rond het "FIR". Zo blijkt het "FIR" te dateren volgens uw verklaringen van 24 juni 2011. Het document opgesteld in het Urdu vermeldt echter twee verschillende data, namelijk 26 juni 2011 als datum waarop het misdrijf is vastgesteld, en 24 juni 2011 in het vak "name and address of the informer or plaintiff". Dit zou betekenen dat het misdrijf werd gemeld aan de autoriteiten twee dagen vooraleer het moest plaatsvinden. Ook blijken diverse vakken in het informatie kader niet correct te zijn ingevuld: waar in vak 1 de datum en moment van de klacht moeten zijn ingevuld staat de naam van de betrokken politieagent en politiekantoor, en waar deze moet zijn ingevuld (in vak 2) zijn de naam en adres van informant of klager ingevuld. Ook werden in vak 5 de naam en het adres van de beschuldigde niet ingevuld. Het "FIR" blijkt dus al niet correct te zijn ingevuld, wat afbreuk doet aan de authenticiteit ervan. Het arrestatiebevel dat hieraan verbonden is vermeldt evenmin de datum waarop u volgens het bevel voor de rechtbank zou moeten verschijnen, wat eveneens merkwaardig is. Bovendien blijkt u zelf zeer weinig op de hoogte te zijn van de exacte inhoud van deze nieuwe klacht tegen u. U weet correct dat artikel 302, 16MPO en AL 34 erin staan vermeld (CGVS p. 8-9). Naast deze drie artikels bevat het "FIR" echter nog een reeks artikels en wetten die u niet noemt. U zegt zelf de details niet te kennen (CGVS p. 9). U beweert nochtans een brief met uitleg van uw advocaat te hebben ontvangen waardoor kan worden gesteld dat u beter op de hoogte zou moeten zijn van de exacte inhoud van de nieuwe*

beschuldigingen tegen u. Deze vormen immers de basis van uw actuele vrees voor vervolging in Pakistan, en zijn de directe aanleiding tot het indienen van uw tweede asielaanvraag, zoals uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 8, 10). U bent evenmin op de hoogte van de verdere stappen die al zouden gezet zijn in deze zaak tegen u. U weet van de advocaat dat u zal gearresteerd worden (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p. 11). U heeft echter geen enkel idee of er al een officiële inbeschuldigingstelling (charge sheet of "challan") tegen u is opgesteld waardoor er een rechtszaak tegen u kan worden begonnen (CGVS p. 12). Hoewel u in juni 2011 van twee advocaten een brief ontving betreffende uw zaak, blijkt u nadien geen contact meer met hem hebben opgenomen. U blijkt vooral te spreken met uw broer, maar ook van hem heeft u geen nieuws over de verdere procedures tegen u. Er kan dan ook van uw kant meer betrokkenheid en interesse worden verwacht bij de vervolging die u in Pakistan zou riskeren. Bovendien legt u slechts gewone fotokopies voor van het FIR en WOA, terwijl dergelijke kopies gemakkelijk te manipuleren zijn. De authenticiteit van dergelijke kopies is niet gewaarborgd. Gezien u contact had met uw advocaat in Pakistan rijst dan ook de vraag waarom u geen originele "certified copies" voorlegt die van de rechtbank verkregen zijn. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat pas eind juni 2011 nieuwe vervolgingsdaden tegen u worden gesteld in Pakistan. Nochtans blijkt u al diverse jaren in België actief voor "UKPNP", een van de onafhankelijkheidspartijen uit Kashmir. U legt verschillende stukken voor die deze activiteiten bewijzen. De vraag rijst dan ook waarom de Pakistaanse autoriteiten in al de jaren die sinds uw vorige asielaanvraag zijn verstreken niet eerder overgegaan zijn tot vervolging. Indien zij u werkelijk als een dermate bedreiging zagen voor de stabiliteit van het land kan verwacht worden dat er al eerder zou zijn overgegaan tot verdere vervolging. Dit is des te bevreemdender, daar u beweert dat het "FIR" van juni 2011 er gekomen is wegens uw vermeende betrokkenheid bij een kritisch rapport van het Europese Parlement over de situatie in "Azad Kashmir" van 23/11/2006. U zou volgens de Pakistaanse autoriteiten meewerken aan de destabilisatie van Pakistan, aangezien u het bewuste rapport van barones Nicholson steunde (CGVS p. 8). U geeft zelf geen antwoord op de vraag waarom het vijf jaar duurt eer de Pakistaanse autoriteiten u dan opnieuw aanklagen in een "FIR". Dat het nieuwe "FIR" en "WOA" dateren van vier-vijf dagen nadat een eerste poging u naar Pakistan te repatriëren niet doorging, is bovendien opvallend. Naast het nieuwe "FIR" en arrestatiebevel waardoor u stelt niet te kunnen terugkeren naar Pakistan vreest u ook vervolging door extremistische organisaties (CGVS p. 10). Er dient echter te worden opgemerkt dat u deze vrees weinig concreet maakte. U verklaarde doodsbedreigingen te hebben gekregen van extremisten al sinds u het land verliet (CGVS p. 10). Bij de vraag hierover meer details te geven verwees u naar het bezoek van onbekende mannen aan uw moeder op 23 juni 2011. Dat het hierbij om religieuze extremisten zou gaan maakte u echter niet aannemelijk: u beweerde zelf dat het onbekenden waren, en voegde eraan toe dat het misschien "agencies" waren, waardoor u zelf twijfel uit over de identiteit van de personen die u zochten. Andere concrete aanwijzingen dat u bepaalde extremisten dient te vrezen heeft u niet. Uw moeder woonde jarenlang nog in Jandala (tot 23 juni 2011) en ook uw broer verblijft nog in Pakistan. Bij de vraag of uw familieleden dan na uw vertrek uit Pakistan problemen hebben gekend haalde u aan dat er direct en indirect bedreigingen waren. Concreet zouden vrouwen uit het dorp die aan uw moeder zeiden "dat u niet goed bezig was" (CGVS p. 11). Dit kan moeilijk als een concrete bedreiging door religieuze extremisten worden beschouwd. Op de vraag of u dan misschien in België bedreigingen zou ontvangen hebben stelde u dat de situatie hier anders is, maar geeft geen duidelijk antwoord op de vraag of u ooit in België klacht indiende tegen personen die u zouden bedreigd hebben (CGVS p. 11). U legde ter staving van uw actuele vrees voor vervolging nog diverse krantenartikels en -knipsels voor waaruit moet blijken dat u effectief vervolgd zal worden bij terugkeer. Met betrekking tot de artikels dient echter te worden opgemerkt dat het onduidelijk is wat de bron ervan is. Zo legt u een origineel artikel voor uit "The Nation" dd. 27/06/2011 waaruit blijkt dat u de Pakistaanse autoriteiten om bescherming vraagt bij terugkeer omdat u bedreigd werd door bepaalde personen (zie voorgelegde documenten). Bij de vraag hoe dat nieuws in de krant is gekomen beweert u eerst dat misschien een journalist naar het huis is gekomen waar uw moeder daarna verbleef (CGVS p. 13). U blijkt zelf geen contact te hebben gehad met een journalist. U stelt dat de journalist contact had met uw familie. Wie het initiatief nam tot het gesprek is echter onduidelijk, u blijft gewoon herhalen dat die journalist naar uw familie is gekomen. De naam van de journalist kent u bovendien niet (CGVS p. 13). Het artikel zelf vermeldt echter niet dat een journalist met uw familie sprak, maar spreekt daarentegen over een "press statement". Het is dan ook merkwaardig dat u niet van dergelijke "press statement" op de hoogte zou zijn. Ook het artikel uit "The Nation" van 16 juli 2011 vermeldt dat u zou gezegd hebben bedreigd te zijn. Zelf stelt u dat verschillende kranten dergelijke berichten van elkaar overnemen, waarbij er vragen rijzen rond de betrouwbaarheid van deze artikels. Gezien bovenstaande opmerkingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring bij terugkeer naar Pakistan te zullen worden vervolgd, of er een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De overige documenten zijn niet van die aard dat zij de appreciatie van uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. De

*brieven van andere partij- en onafhankelijkheidsactivisten zij privé-documenten die een gesolliciteerd karakter vertonen en vormen geen objectief bewijs van uw vluchtrelaas.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en voert aldus de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat het belangrijk is vooreerst in herinnering te brengen dat hij sedert zijn aankomst in België actief gebleven is voor de UKPNP, dat hij een uitgebreide facebook pagina had via dewelke hij zijn opinie kon verspreiden, dat hij deelnam aan verschillende manifestaties en meetings waarbij in het bijzonder zijn optreden als perssecretaris dient vermeld te worden. Het kan moeilijk ontkend worden dat dergelijke zichtbare politieke activiteiten en manifestaties van politieke opinies in hoofde van verzoeker niet bekend zouden zijn aan de Pakistaanse autoriteiten.

Wat de neergelegde FIR en het arrestatiebevel betreft stelt verzoeker dat hij niet verantwoordelijk is voor het invullen van deze FIR en voor het feit dat bepaalde zaken niet op de juiste plaats op het formulier vermeld worden. Verzoeker meent dat dit geen afbreuk doet aan de authenticiteit van het document te meer zulke 'fouten' of slordigheid afhankelijk is van de persoon in kwestie die het formulier invult. Voorts stelt verzoeker vast dat hij nergens de datum van 26 juni heeft gelezen en dat het formulier inderdaad werd ingevuld beginnend van boven het eerste vak. Zijn naam wordt verschillende keren vermeld in de tekst zodat er duidelijkheid is omtrent de identiteit van de beschuldigde. Wat het arrestatiebevel betreft voert verzoeker aan dat dit niet noodzakelijk een datum dient te bevatten van de voorleiding maar het geeft de macht om iemand te arresteren en voor te leiden. Voorts gaat verzoeker niet akkoord met het feit dat hij weinig van de exacte inhoud van de klacht op de hoogte was. Hij is geen jurist, heeft vertrouwd op zijn advocaat en kon weldegelijk een aantal wetsartikelen opsommen en hun inhoud.

Aangaande de vaststelling van de bestreden beslissing dat het bevreemdend is dat pas eind juni 2011 nieuwe vervolgingsdaden tegen hem worden gesteld in Pakistan, merkt verzoeker op dat, gelet op het feit dat de Pakistaanse ambassade hem een laissez-passer afgaf en gelet op de informatie die er al in zijn zat, het aannemelijk en verklaarbaar is dat dit het startschot was om in Pakistan zijn dossier terug naar boven te halen en de nodige voorzorgen te nemen om hem ingeval van terugkeer onder handen te nemen.

Verzoeker meent dat het voor zich spreekt dat hij het doelwit is van fundamentalistische extremisten gezien hij er seculiere progressieve ideeën op nahoudt en zich ook uitspreekt voor een tolerante vrije maatschappij. Personen met het profiel van verzoeker kunnen niet ontsnappen aan het vizier van dergelijke extremisten en het risico om hun doelwit te worden meer dan reëel is.

2.2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Ter staving van deze nieuwe asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten voor: een kopie van een "FIR" met nummer 104/11, een kopie van een arrestatiebevel (WOA) d.d. 25/06/2011, diverse krantenartikels van juni en juli 2011 over zijn vrees bij terugkeer, een brief van verzoekers advocaat Sardar Muhammad Shehzad Khan, een brief van een andere advocaat Sardar Muhammad Asif Khan, enkele brieven van Kashmir-activisten, foto's van verzoekers activiteiten bij "UKPNP", badges van zijn aanwezigheid op conferenties, een brief van zijn moeder, en een brochure

van zijn partij. Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van het FIR en van het arrestatiebevel, een brief van Jamil Maqsood, een brief van Haq Amin, krantenartikels uit de Saday Chanar (20 juli 2011), uit de Kashmir Express (20 juli 2011) en de Mudar (15 juli 2011), persartikels over de hongerstaking, persartikel in Pakistaanse krant over de hongerstaking en uitnodigingen in verband met de politieke activiteiten van verzoeker.

2.3. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de vervolging die verzoeker zou gekend hebben omwille van zijn engagement voor de partij UKPNP door de Pakistaanse autoriteiten. Deze beslissing werd op 23 augustus 2007 bevestigd door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De bestreden beslissing stelde een aantal onregelmatigheden vast met betrekking tot het door verzoeker bijgebrachte First Information Report (FIR) en het arrestatiebevel (WOA). Zo blijkt de FIR te dateren, volgens verzoekers verklaringen, van 24 juni 2011. Het document opgesteld in het Urdu vermeldt echter twee verschillende data, namelijk 26 juni 2011 als datum waarop het misdrijf is vastgesteld, en 24 juni 2011 in het vak "*name and address of the informer or plaintiff*". Dit zou betekenen dat het misdrijf werd gemeld aan de autoriteiten twee dagen vooraleer het moest plaatsvinden. Ook blijken diverse vakken in het informatie kader niet correct te zijn ingevuld: waar in vak 1 de datum en moment van de klacht zouden moeten ingevuld zijn staat de naam van de betrokken politieagent en politiekantoor, en waar deze zou moeten zijn ingevuld (in vak 2) zijn de naam en adres van informant of klager ingevuld. In vak 5 werden de naam en het adres van de beschuldigde niet ingevuld. De FIR blijkt dus niet correct te zijn ingevuld, wat afbreuk doet aan de authenticiteit ervan. Het arrestatiebevel dat hieraan verbonden is vermeldt evenmin de datum waarop verzoeker volgens het bevel voor de rechtbank zou moeten verschijnen, wat eveneens merkwaardig is. Verzoekers argument dat hij niet verantwoordelijk is voor het invullen van de FIR zodat gebrekkigheden in het document zijn geloofwaardigheid niet kunnen aantasten omdat hij ze niet zelf opstelde, kan niet ernstig genomen worden. Het is evident dat de asielzoeker de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Daargelaten de vaststelling dat wat betreft de krantenartikels de bestreden beslissing reeds terecht vaststelde dat het onduidelijk is wat de bron van deze artikels is, kan worden opgemerkt dat een krantenartikel in een originele krant een bewijs is dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Dit geldt eveneens voor de overige bijgebrachte documenten (de brieven van advocaten, van Kashmir-activisten en van zijn moeder, evenals foto's van verzoekers activiteiten bij "UKPNP", badges van zijn aanwezigheid op conferenties, en een brochure van zijn partij) die gelet op hun niet-officiële karakter de nodige bewijswaarde ontberen. De brieven van Jamil Maqsood en Haq Amin vertonen een gesolliciteerd karakter en missen derhalve eveneens de nodige objectieve bewijswaarde.

Uit het administratief dossier tenslotte blijkt dat verzoeker in het kader van zijn regularisatieaanvraag een paspoort aangevraagd en bekomen heeft op 8 juni 2010, geldig tot 7 juni 2012, van de Pakistaanse ambassade in Brussel. De vaststelling dat verzoeker zich vrijwillig wendt tot zijn nationale overheden om officiële documenten te bekomen verhindert zodoende nog enig geloof te hechten aan verzoekers bewering diezelfde overheden te vrezen wegens zijn politieke overtuiging.

Ten overvloede kan worden vastgesteld dat verzoeker, wiens eerste asielaanvraag reeds werd afgewezen in 2007, wachtte tot 27 juni 2011 alvorens een tweede asielaanvraag in te dienen. Verzoeker zat bovendien reeds opgesloten sedert februari 2011 en wist bijgevolg dat een repatriëring nakend was. Een eerste poging tot repatriëring op 21 juni 2011 was overigens reeds mislukt omdat verzoeker weigerde mee te werken. Verzoekers houding, met name het manifeste talmen met het indienen van een nieuwe asielaanvraag, is dan ook weinig verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verzoekers verklaring in het kader van zijn tweede asielaanvraag vervolgd te zullen worden door de Pakistaanse autoriteiten omwille van zijn politieke engagement in België overtuigt om deze reden dan ook geenszins gezien noch de stukken die verzoeker heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, noch de verklaringen die hij dienaangaande heeft afgelegd overtuigen.

De door verzoeker bijgebrachte elementen ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag vermogen bijgevolg geenszins de negatieve appreciatie van de eerste asielaanvraag om te buigen. Gelet op hetgeen voorafgaat kan dan ook worden besloten dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij vervolging vreest in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER